Ч. 62 Неділя 17 (30) марта 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Голоси нїмецкої праси про послїднє засїданє палати послів. — Заява мін. Делькассе. — Мирові переговори).

Про послїднє засїданє палати послів, на котрім як звістно потерпіли Нїмцї поражку, відзивають ся нїмецкі ґазети в сей спосіб: Neue fr. Presse пише: Користь з вчерашного голосованя віднесуть виключно Всенїмцї, бо маси нїмецких горожан наберуть довіря до радикальної полїтики Всенїмців. — Fremdenblatt: Нїмців роздразнило не ухвала задержаня словіньскої ґімназиї в Цилеї але поновна злука сторонництв колишної правицї. — Arbeiter Zeitung: Ґр. Штірґ хотів провокувати антиславяньску більшість в палатї, але експеримент не удав ся, та противно викликав коалїцию антинїмецких сторонництв. — Neues Wiener Journal: Анї правиця, анї лївиця не мають більшости в палатї, бо побіду рішили Італїянцї і социялїсти, котрі стоять поза обома ґрупами. Італїянцї числом голосів 14 голосували з Нїмцями о скасоване хорватскої ґімназиї в Пізінї, але побачивши ся в меншости, пішли опісля зі Славянами а социялїсти вийшли з салї. — Vaterland пророкує, що лївиця побита на цілій лїнії мусить виречи ся мисли про геґемонію в палатї.— Oesterr. Volkszeitung: Ґр. Штірґ і лїберальні маґнати закидають зраду Полякам, котрі їм мали обіцяти, що в часї голосованя часть їх опустить салю, щоби уможливити Нїмцям побіду, та не додержали слова. — Reichswehr: Нїмцї страгили поняте о засадах парляментаризму. Резолюция Ґр. Штірґа упала більшостию голосів, а они тоє називають безправним. — Ostdeutsche Rundschau: В той спосіб віддячено Нїмцям за дволїтну чесну працю парляментарну. Всенїмецке сторонництво добре собі тоє затямить. — Wiener Tagblatt пише: Нїмцї виступали через цілий час сесиї з готовостию до згоди, Поляки воліли піддержувати шовінїзм славяньский. Они, що недбало приходять на сесиї, явились вчера всї 62 як один муж. Славяньска солїдарність і у них взяла верх. На Поляків спаде одвічальність, коли парлямент не буде дальше трудити ся правильно.

У французскім парляментї запитав посол Кошен, яку вагу має француско-російский договор і як далеко сягають зобовязаня Франциї. Мінїстер Делькассе покликав ся на то, що вже в палатї послів, а відтак в сенатї сказав того самого дня, коли оголошено відповідь француско-російску на анґлїйско-японьский договор, а іменно, що полїтика Франциї в Хінї в нічім не змінила ся. Але пос. Кошен питає: що буде, коли виринуть трудности вказані в послїдній точцї угоди? Аби Франция була змушена виступити з оружием в руцї, мусіла би бути загрожена або цїлість хіньскої держави, або єї розвиток, так щоби з того загроженя випливала небезпечність для інтересів Франциї. Мінїстер заявив, що полїтика Франциї буде стреміти до удержаня цїлости Хіни, до отвореня тої держави для торговлї і просьвіти. Відповідь мінїстра не вдоволила палати, бо в ній не було ясно сказане, як далеко сягають зобовязаня Франциї.

Супротив суперечних донесень, хто дав перший почин до відновленя мирових переговорів, чи Бури чи Анґлїйцї, доносять з сторони добре поінформованої, що безпосередний почин до того вийшов від самого короля Едварда котрому дуже зависить, щоби на коронацийні торжества, котрі заповідають ся дуже величаво, не падала тїнь кровавої полуднево-африканьскої війни. Коли король вислав до полудневої Африки льорда Вольселея, удїлено з притиском бурским вождам із сторони, котра з ними симпатизує, прихильної ради, аби старали ся бути склонними до заключеня мира, бо друга така нагода імовірно вже не лучить ся. В бурских кругах гадають, що Анґлїя відступить від жаданя аби Бури піддали ся безусловно, бо в противнім случаю задача льорда Вольселея була би безцїльна.

Новинки.

Львів дня 29-го марта 1902.

— **Именованя.** Президия ц. к. галицкої краєвої дирекциї скарбу іменувала податковими поборцями: контрольора Ем. Климкевича, офіцияла Володим. Макаревича і контрольорів податкових: Кар. Барта, Стан. Солецкого, Стан. Водзиньского, Кар. Красиньского, Мар. Подгалича, Кар. Крензелевича, Стеф. Ґротовского і Ів. Тулецкого: — дальше контрольорами офіциялів податкових: Мих.

Черкес.

З російского. — В. Короленка.

(Конець)

Він тримав ся зорко на осторозї. Острий єго погляд знов скоро обійшов всїх бувших у хатї і нагле я почув єго на собі. Очи наші зустріли ся. Він розглядів моє лице, мою одіж, мій куфер що стояв коло канапи і по своєму міркував; потім раптівно присунув стільчик і сїв недалеко від мене, напів обернувшись до мене задом, лицем до остатних.

Гаврилов розтворив книжку, але очевидно не брав ся записувати подорож.

Він хитав ся на стільчику, раз у раз заглядаючи зза свою паравану в стацийну хату. Деколи він робив Пушнихови якісь знаки, від котрих на пухкім лици товстого унтер-офіцира зявились ясні прикмети здивованя. Черкес зимно дивив ся на ті рухи і бавив ся держаком кинджала.

Тимчасом полохливість Чепурнїкова зникла і моторний унтер-офіцир очевидно шукав пляну. Він сїв на край лавочки, опер ся на конець стола в позі, котра зявляла замір скористувати ся похідним часом. Але черкес сидїв против него на протязї хати, зіркий, чулий, напружений. Тогди Чепурнїков подивив ся на мене благаючим поглядом. Я зрозумів: колиби я раптівно підвів ся, то отсей мігби здибати Черкеса з заду. Певно, що я мігби всяким своїм рухом зробити для зловленого диверсию, котрою Чепурнїков не вагував би ся скористувати. Щоби виявити свій замір, я трохи повернув ся. Черкес здригнув, зирнув на мене через плече і єго увага очевидно звертала ся то на мене, то на Чепурнїкова. Але я поклав руки за голову, маючи міну глядача. Чепурнїков з явною журбою постеріг, що я безповоротно заняв неутральне становище.

Черкес поправив ся на лавочці і глумливо спитав, удаючи ся просто до Чепурнїкова:

— Далеко їдеш?

— До Якутска. А ви?

— Ми не далеко.

— А звідки, позвольте спитати?

— Ми,.... з Олекми.

— Е—ге. А як там, наприклад, на щот дороги. По Ленї на санях їздять?

— А як же... Дуже їздять. Ми і сам до Качуга в своїм возї їхав.... Ми гадав усюди санний дорога. А тут нема санної дороги. Коли би знав, не їхав би. Погано. А ти слухай, друже! — удав ся він до писаря: ти пиши швидко.

— Конї налагоджені.

— Ех-хе-хе! потягнув ся Чепурнїков з якоюсь незвичайною байдужностию. Піти й нам ладуватись. Нумо, Пушних, підемо, щось я вам промовлю.

Пушних подивив ся на товариша здивовано. Очевидно, єго ще не присьвячено до справи: Чепурнїков пішов був до дверий, але Черкес, раптом випростував ся, немов сталева пружасна, з тиха відтрутив єго лїктем, і від сего руху моторна невелика постать унтер-офіцира опинила ся в кутї коло паравану, а Черкес став побіч него. Все то було зроблено так легко і непримітно, що коли він промовив Чепурнїкови: „Зачекай, друже, підемо разом“, то ся промова здавала ся справдї дружеским окликом. Очи Чепурнїкова вандрували по цїлій постати Черкеса, але він зістав ся коло паравану.

— Давай! — говорив Чеckес писарови, витягаючи руки за подорiжною.

— Не записано ще.

— Давай кажу. Потому запишеш.

Він раптом взяв зі стола папір. Я несамохіть, зацікавив ся ним і єго лице було тепер величне і строге, рухи натякали чарівні і ґрізні скоки тиґра. Тепер всї ту вже розуміли оден другого, за виключкою хиба одного Пушниха. Черкес був у кімнатї сам і в боротьбі против него було би троє, товстий унтер-офіцир без сумніву, зараз був би дотичний до боротьби. Боротьба легко моглаби схилити ся на бік нападаючих, але перший поступ був дуже боязливий.

— Тепер бажаєш, так підемо разом, говорив Черкес Чепурнїкови. Зачекай! бажаєш у мене віз купувати, — купуй.

Чепурнїков скоро згодив ся, очевидно зрадів новій гаянцї.

— Де він у тебе?

— В Качузї, квіток тобі даю. Знакомому чоловік...

— Дорого продаєш?

— Трийцять карбованця. Шкіряний верх Пятдесять коштує. Бери. Торгуючи ся, Черкес

Тарсу, Евг. Нижанковского, Стеф. Черниковского, Юл. Пасічницкого, Ів. Михалика, Володим. Єха, Володим. Іласевича, Йос. Литвиньского, Ів. Сараму, Йос. Подвишиньского, Винк. Крупиньского, Мар. Черника, Євг. Лібгарта, Стеф. Васплькевича, Кал. Лопицкого, Андр. Масковича, Володисл. Мажевского і Теоф. Витошиньского; — відтак офіциялами контрольорів податкових: Казим. Луковского, Альфр. Піховича і Тад. Дашиньского та ад'юнктів податкових: Володим. Нижанковского, Мар Марковского. Меч. Новака, Кает. Валенґу, Ігн. Репчиньского. Володисл. Дорава, Генр. Іваницкого, Вольфа Рудермана, Володисл. Охендушку, Стан. Горняка, Ізид. Пісецкого, Альб. Щенсного, Фр. Гаврана. Теоф. Гаваньского, Володисл. Вцисловского, Теоф. Конвка, Альфр. Орнштайна, Петра Ґальского, Ів. Венгриновича, Тому Лепуцкого, Ів. Рожаловского і Тому Беняша; — вкінци ад'юнктами податковими підофіцирів: Дмитр. Огара, Ів. Скуру, Теод. Макуха, Стеф. Гречека, Ар. Фішмана і практикантів: Володисл. Черная, Евг. Михаловского, Ів. Климка, Стан. Смолюховского. Володим. Кекиша, Мих. Дембця, Петра Стичня, Март. Слиша. Едв. Хондиєра, Нік. Ясиньского, Ад. Веневского, Ігн. Янишевского, Володисл. Рибацкого, Ігн. Лагодича. Йос. Кольпіого, Йос. Довбецкого, Ром. Рудницкого. Йос. Местля. Стеф. Чопановского, Ем. Альтгайма та диетара краєвої дирекциї скарбу Фр. Васькова. — Львівский висший суд краєвий іменував канцелярийними асистентами канцелістів судових: Ізр. Гендля в Краківци і Едв. Белявского в Рогатині для Львова. Мих. Куцерики в Диновї для Перемишля і практиканта Йос. Стесловича в Тернополи для Тернополя.

— **Сесіль Родес**, „дияментовий король“, що помер перед кількома днями в Капштадтї, був — як звістно — враз з Чемберленом головним виновником бурскої війни. Родес уродив ся 1853 року в Бішор Стордтфорт в Анґлії, яко син пастора. Молодим хлопцем виїхав до Капляндиї і небавом, по скінченю студий, став там директором дияментових копалень в Кімберлей. Доробивши ся великого майна, вернув до Анґлїї, де знов посьвятив кілька лїт студиям на оксфордскім университетї. Вернувши до Африки, зістав вибраний до парляменту Капляндиї, а 1890 року станув на чолї капляндского правительства яко міністер-премієр. Єго мрією було злучити цїлу полудневу Африку, аж по ріку Замбезі, в „полуднево-африканьску державу“. В тій цїли вступив до дирекциї „Полуднево-африканьского анґлїйского товариства“ і позискав для сеї компанії, положений на північ від Трансвалю, край Матабелїв. 1893 року скінчило ся завойоване сих безмежних просторів. Та на перепонї єго замірам стояли бурскі републики, що наче клином розділяли єго „царство“. Тому задумав Родес знищити їх самостійність. 1895 р., з єго порученя, виконав др. Джемсон оружний напад на Трансваль, бажаючи викликати повстане „уітлендерів“ (чужинцїв) в Йоганнесбурзї. Виправа не повела ся і Родес вишер ся єї авторства. Але Трансваль доказав єго вину і Родес, по переведеню процесу, мусїв уступити з становища капляндского міністра-премієра. 1896 року здавив повстане Матабелїв і в друге покорений край названо від єго імени „Родезиєю“. Своїми впливами і хитростию викликав перед трема неповна роками війну бурску і з початку війни туй-туй не попав в руки Бурам, що з успіхом облягали Кімберлей, де тодї знаходив ся Родес. Висвободив єго льорд Метуен, почім Родес осїв в Капштадтї. Помер на delirium tremens задля надуживаня альколгою.

— Залучений до нинїшного нумеру образ вказує на новий темат Катрайнера, котрий знов як давнїйші єго образи, зістали в добрій памяти, об'являє оригінальну мисль. Збираючим ті образи надає ся нагоду долучити до тої колекциї нову оригінальну композицию молодого аутиста Адамса. Повабна дївчина сїльска з виразом доброго здоровля на лици вертає серед лапів по скінченій роботї до дому. Гарна та гадка як також і артистичне викінчене доказують на ново, як фірма Катрайнера безнастанно стремить до того, щоби средствам своїх виробів надати артистичний вид і артистичну варгість. Коли так добрий виріб як Катрайнера Кнайпівска солодова кава поручає ся що раз більше Р. Т. публиці в такий симпатичний спосіб, то нема диводи, що в нагороду за се, товар той має щораз то більший відбут.

Телеґрами.

Відень 29 марта. Wiener Ztg. оголошує санкционоване двомісячної провізориї буджетової від 1 цьвітня до 31 мая.

Петербург 29 марта. Прибув сюди Данев, президент болгарского кабінету.

Льондон 29 марта. Епископи видали до населеня посланіє, в котрім заявляють, що перший раз являє ся можливість заключеня мира з Бурами. Взивають отже християньске населене, щоби з нагоди Воскресенія молило ся о успішне покінчене мирових переговорів.

Константинополь 29 марта. Султан мав занедужати на сильний розстрій нервів. Арештованя не перестають. В дипльоматичних кругах викликало зачудоване надане ордеру шейхови Абдаллї, одному з найбільших ворогів християньства.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

Оповістки.

— Важне для крамниць по селах і місточках. Ковбаси, солонину, вудженину, сальцесони і пр. продає найдешевше новсотвомасарня „Проґрес“ в Станиславові, ул. Середна 12б. Замовленя виконує ся відворотною почтою.

— Важне для господарів! Найвисший час постарати ся о зелїзні плужки до садженя і обгертаня бараболь і значники на одного коня о чотирох рядках. Плужки цїлком зелїзні коштують 7 зр. 50 кр. і висше. Кождий господар повинен мати такий плужок і значник, а видаток на них оплатить ся вже в першім році. Плужки такі і значники продає Іван Плезія в Турці коло Коломиї. Принимає також до направи і виробляє нові млинки всїлякого рода а також січкарнї Т. Н. о 3 і 4 ножах. Всїлякі замовленя просить ся надсилати під адресою: Іван Плезія в Турці коло Коломиї.

Богдан В. в Тер.: Коли собі добре пригадуємо, то ми вже поясняли причину землетрясеня в Шемасї. Знатоки тамошних сторін кажуть, що причиною були підземні ґази. Докладних вістий о наукових розслїдах сего землетрясеня не маємо, то й не можемо сказати. Причини землетрясеня взагалі суть троякі: 1) Вульканїзм, в тих сторонах де під землею, досить близько до єї поверхнї знаходить ся огнений осередок, до котрого може досить

кидав зазирні погляди на чайник. Він їхав скоро і тут, може, рахував спочивати і напити ся чаю. З останними словами він раптом підійшов до стола, наляв горня з зимного чайника і, обернувши ся задом до мене і Пушних лакомо випив зимний чай одним духом. Очи Чепурнїкова засияли, обличе було червоне, і спотнїле. Він був налагодив ся кинути ся на Черкеса, але прогаяв сприяючу хвильку.

Коли він скочив до стола, Черкес вже стояв в байдужній позі, тримаючи руки коло пояса.

— Давай, чи що, квіток, — промовив Чепурнїков ясно.

Черкес витяг памятову книжку, скоро написав в ній кілька слів і відорвав аркуш; все те він зробив одною рукою, стоячи коло стола і маючи на увазі куповатедя Єго брови зсунули ся, худе лице зблїдло. Видно було, що напружене сих хвилин не минає єму дармо.

Чепурнїков турбовав ся ще більше.

— Бери! — кинув Черкес квіток, — гроші віддай в Качузї.

— Добре.

— Підемо разом?

— Підемо.

Они вийшли разом, плече коло плеча. Черкес ішов легко, як кітка, трохи підвів ся на пальцях, чистий, гнучкий і напружений. Чепурнїков разом з ним здавав ся маленьким, повільним, але по цїлій постати унтер-офіцира видна була упертість і велика відвага.

Гаврилов з випученими очами і цїлком захлипаючи ся, кинув ся до Пушниха і зачав єго дусити.

— Щож ви сидите, — ех ви! А ще унтер-офіцир. Ідїть, скорше!

Пушних підвів ся і покірно, неохотно пішов з хати. Я також одягнув плащ, обув напучі і вибіг на ґанок.

Хуртовина утихла, сніг падав густо і трое коний на дорозї видно було немов через сито. Погонич тільки що злїз на перед. На возї сидїла якась темрява постать. Ще дві постати підійшли до воза.

— Ну прощавай, друже, — говорив Черкес. В єго голосї було чути радістну ноту.

— Прощавай! промовив стиха Чепурнїков, витягаючи руку!

Взявши руку спіртоноса він задержав єї в своїй.

— Ну, прощай, пускай! - промовив Черкес. Він потягнув руку, але Чепурнїков не пускав.

— Ти що шуткуєш? — спитав Черкес остро і єго голос залунав міцнїйше. Він промовив кілька слів в незрозумілій мові, і постать на возї порушила ся.

— Шуткую, — відповів Чепурнїков ще тихше. Ану помоцуємо ся, хто сильнїйший Я розумів становище Чепурнїкова. Він сам не відважив ся кинути ся на грізного ворога, але не міг був дивити ся безжурно як він сяде на возї і поїде, увозячи з собою всї єго надії, котрі ледви могли розпукнути ся.

Почала ся боротьба, але она тягла ся не більше як кілька хвиль. Чепурнїков упав на землю а Черкес скочив на віз.

— Ншо-о-ол! — гукнув він дико і верескливо. Сполошені конї заворушили ся, віз заторохкотїв по коліях і зник в снїжній темряві, тілько кілька разів почуло ся з темряви вереск Черкеса: ншо-о-ол, н шол! Здавало ся, що се були оклики пяного чоловіка.

Ми удали ся до Чепурнїкова.

— Що з вами! — спитав я єго.

— Нічого, нічого... Штовхнув тілько, — говорив він, піднимаючи ся. Ех усї ви... Не могли ви єго з заду тодї... Ех!

Він ледви говорив, неначе єго що за горло тиснуло.

З погоницкої хати вибігли погоничі, котрих закликав Гаврилов, але було пізно. Голос дзвінка віддалюючи ся лунав невиразно, лише дикий вереск Черкеса перерізував нічний воздух, неначе верескливі крики нічної птиці.

Ті крики дикого збентеження і радости на довго зістали ся у мене в знаку і потому нераз, коли з стислим серцем дивив ся я на сумні види, на сей овид, окружений горами, по крутих похилинах, котрих стискають ся ліси, стирчать скелї і хмари лїзуть з печер, — менї завше здавало ся, що сей дикий крик розбишака лунає у воздусї над журливою і понурою країною.

— Фю-ю-ю! — свиснув Гаврилов і махнув рукою. Тепер вихром іде... до Іркутска ніхто вже не здержить А там....

— Та хоч зупинив би, нам яка користь!...

— Нї, не зупинять. Ніхто і не знає.

— Скінчена справа!

V.

Віз, котрий продав нам Черкес, троха розважив Чепурнїкова. Се був дуже гарний візок

легко діставати ся вода. То звичайно буває близько моря і длятого т. зв. горіючі вулькани знаходять ся переважно близько моря (Везув, Етна, вулькани американьскі, і на островах). — 2) Ґази, н. пр. в таких сторонах, де як на Кавказї а іменно коло Баку находять ся в земли великі маси ропи нафтової. Се, здаєсь, єсть найрідшою причиною землетрясеня і наконець — 3) корчене ся землї. Ся послїдна причина єсть, здаєсь, найчастїйшою і лиш она може нам пояснити длячого трясе ся земля в тих сторонах, де зовсім нема вульканів, і котрі далеко віддалені від моря. Земля як звістно, остигає щораз більше, а в наслїдок того й корчить ся. Тогди зрушуєсь рівновага остигаючої маси, спідні верстви западають ся і настає землетрясене, иноді так сильне, що земля зверха аж попукає ся і роблять ся в нїй більші або менші розколини. Для землетрясеня в Шемсї було то характеристичне, що майже рівночасно далось почути сильне землетрясене і в глубокій Азиї і в малій Азиї, в двох противних, а недалеких сторонах від Шемахи.— **Ірена Б. в Т.:** Вже та обставина, що у Вас ослаблене слуху і шум в ушах настав по полозї, а відтак, що один лїкар казав, що причиною єсть брак крови, другий, — що то катаральна хороба, а третий — що нервова, каже здогадувати ся, що то дійстно хороба нерву слухового сполучена з якимсь катаральним запаленем. В таких случаях як хороба уший треба конче держати ся поради лїкаря і не робити того, що хто небудь порадить, бо хто небудь не може вгадати хороби а тим менше дати якусь раду. Хороби уший нервові і катаральні тягнуть ся дуже довго і треба бути терпеливою та пильно то робити, що лїкар порадить. Але одна порада не досить; треба ще порадити ся і другий раз і третий. Також не досить лїчити ухо, але треба ще й скріпляти цїлий орґанізм. Задля браку крови радили би ми уживати соматози з зелїзом (купує ся в аптиці). Порошку того бере ся зразу лиш трошки, четверту часть ложочки, котрий всипає ся до холодної води і лишає ся в спокою доти, доки аж сам нерозпустить ся; розпущену соматозу вливає ся відтак до кави на снїданок або до росолу при обідї. По кількох днях можна брати третину ложочки, пізнїйше пів ложочки а наконець і цїлу ложочку на день. Диєта повинна бути така, яку Вам нарадив лїкар. Треба уникати всего, що роздразнює. Добра була би бодай раз тиждень тепла купіль, лиш не за горяча. Передмухуване можна робити ще й дальше, але все-таки добре було би порадити ся знов лїкаря. — **П. В. в М.:** Від кандидатів на дозорцїв при маґазинах тютюнових, вимагають сьвідоцтва зі школи видїлової. Але як би Ви могли особисто представити ся, то може би увзглядннили і вдоволили ся сьвідоцтвом з VI. кл. школи народної. Ще лїпше було би, як би могли постарати ся о яку добру рекомандацию. Напишіть подане власноручно, опишіть в нім коротенько своє житє (хто Ви, звідки, де учили ся, котру клясу скінчили, чим були і чим є), скажіть, що знаєте ся на управі тютюну, приложіть метрику, сьвідоцтво шкільне; сьвідоцтво моральности, та підіть з тою просьбою до дирекциї маґазину та просїть о принятє. Коли явите ся особисто, то вже сьвідоцтва здоровля не потреба. Чи Вас приймуть, того не можемо сказати; але може бути, що Вас би приймили, скоро не буде більше і лїпших кандидатів. — **Почтар в П.:** Торб почтових не продають у Львові. Дирекция почт має свого доставника у Відни, котрий для неї доставляє. Віднесіть ся до економату при Дирекциї почт і телеґрафів у Львові, а він Вам доставить. — **Скр. Блк.:** Того не можемо знати, чи буде, того тепер і в самім Видїлі краєвім нїхто не знає. Після дотеперішної практики курс писарский відбував ся лиш раз до року, отже здаєсь і дальше так буде. Постарайте ся о рекомандацию з видїлу повітового а може борше дістанете ся. — **Йос. М. в Над.:** Книжку „Siegen oder Sterben“ можете дістати в т. зв. „Польскій книгарни“ у Львові площа Марийска ч. 11. Кажіть прислати собі за послїплатою, т. зн., що скоро книжка прийде на Вашу почту, Ви єї там викупите. — Читателї **В. Н. Б. Ч. 92:** 1) По деяких наших селах єсть богато т. зв. дрібної шляхти, котра походить ще з часів польского панованя. Бувають і цїлї села таких шляхтичів. Яким способом утворила ся та шляхта — чи то пороблено задля особистої заслуги, чи спроваджено єї на Русь яко кольоністів і помічників висшої двірскої шляхти як то бувало н. пр. на Волини — се річ меншої ваги; але стало на тім, що по роздїлї Польщі Австрия, Росия і Пруси не признали сеї шляхти, хоч би она навіть мала й грамоти шляхотства, чого по найбільшій части не має, бо бувало й так, що люди просто викуплювали ся з підданьства і ставали вільними як шляхтичі та гадали, що они таки дійстно шляхтичами. Остаточно може бути, що в старих актах щось би вишукав. Але се дорога річ і не кождому легко приступна. Могло би коштувати кілька сот риньских а показав би ся — пшик! Впрочім треба мати якусь підставу до такого шуканя. — А остаточно який хосен з того? — 2) В справі отвореня торговлї мішаних товарів нема що богато розписувати ся. Треба лиш внести повідомлене до староства на стемпли 1 К. а до поданя написати ще рубрум, на котрім би Вам потверджено, що Ви внесли таке подане і на тім річ скінчена. — То здаєсь не був комісар, котрий Вам відраджував, комісар би того не зробив, бо він знає, що то не его річ радити або відраджувати. Більше нічого Вам не потреба і по повідомленю можете отвирати торговлю. — **Іван Свій в Ш.:** Зарадьте ся лїкаря. Ми ніякий чудотворець і не можемо вгадати, що кому єсть, а не беремось радити, щоби комусь з того може ще погіршило ся. То що по руски називає ся „підвіянє“, по польски „postrzał“, а по нїмецки „Hexenschuss“, то ревматичний біль в крижах. Може бути, що у Вас ревматизм і в голові та переходить на карк і в лопатку; але як ми можемо знати що то єсть? Найважнїйша річ держатись тепло. Спробуйте покласти на карк і лопатку гірчичний папір Ріґольо. А таки найлїпше зарадьте ся лїкаря. — **Гр. М. в Кок.:** Хибаж ми можемо знати, чи Ви дійстно маєте льоси? Як льоси, то вже держіть, що купили, а бодай переконаєте ся чи варто було куповати. За (Jo-sziv) заплатили Ви може яких 10 зр. або й більше, а дістанете за него 2 зр. — Буде чистий заробок — але аґента, не Ваш! — З Ваших льосів не витягнений доси анї один. — **С. Гр. в З.:** Підіть до директора чотириклясової школи в Снятинї і спитайте. Здавати можна без поданя до Ради шк. хиба що директор сказав би подати.

☞ (Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

покритий шкірою, міцний і зі скляними дверцями. Можна було думати, що Черкес продавши его за трийцять карбованцїв, дорого нам заплатив за одно горня чаю. На слїдуючу ніч, виїхавши з Качуга, нам троїм можна було уладити ся цїлком добре, а позаяк по Ленї вже справдї була санна дорога, то ми не товкли ся по вибоях і не дуже терпіли від байдужного оґоізму Пушниха.

Одному Чепурнїкови віз був не до вподоби. Він дуже розвережував его спомин про невдачу і забороняв єму міркувати про що инше.

На слїдуючу ніч я міцно спочив під скрипінє коліс, як з непацька мене збудила нудна боротьба. Ледви освободивши ся з під моїх повожатих, котрі моцювали ся на возї, і притуливши ся в куток, я запалив сїрник. Чепурнїков сопів і дуже бив Пушниха, котрий звичайно тілько мручав, не розуміючи що з ним робить ся.

— Що ви робите, Чепурнїков, — гукнув я, хапаючи унтер-офіцира за руку. Але він вже прочуняв.

— З нами хрестна сила! — говорив він хрестячи ся і здивовано дивив ся на товариша.

Сїрник згас, Чепурнїков сїв на своє місце

— Тьфу, ти, маро — промовив він встидаючи ся.

— Ти се... як можеш дерти ся, а? — спитав Пушних трохи сильним і ураженим голосом.

— Та ну вас! Все той Черкес, — навіть у снї спить ся, клятий!...

Але, помовчавши з мінуту, Чепурнїков раптом додав сердито.

— А вам здаєть ся, що я вам з економії дам щонебудь? Нїчого не дам от? Коли би у мене був правдивий товариш, — ми би тепер обоє людьми зробили ся.

Рано, вже підїзджаючи до стациї, я знов заснув. Чепурнїков не спав і дивив ся у вікно воза, котре він на пів відчинив. Зобачивши, що мої очи не замкнені, він промовив очевидно оповідаючи вслух хід своїх міркувань:

— Нї!... Не можна було. Потреба відректи ся свого житя.... Бог з ним, і з грішми.... Наближив ся я тогди до воза, а там у него баба сидить на скринї. Неімете віри, і у баби кинджали і револьвери, — цїла, немов гармата заряжена, дивить ся як сич. Ну і народець!...

Я подивив ся у вікно. Снїг, все ще падав лопушистий, у воздусї білїло: там, за горами, займала ся вже зірниця. Але сюди в глубоку виїмку, проміне ледви прорвало ся і темрява робила ся сїрою. Віз хитав ся, потапаючи в сїм снїжнім мори, і трудно було би уявити собі, що ми справдї їдемо в перед, коли би через темряву не заявляли ся чародїйні верхи високого берегового хребта, котрий тихо плив назад і розгортував перед очами все нові і нові обриси ...

А снїг усе падає, вкриваючи ґрунт і серце все більше стискала журба. Ряди сумних думок розгортали ся в уяві, як ряд сих похлитних верхів.

Надіслане

— **Добре часом комусь пригадати,** що о чімсь пожиточнім забув, або щось користне перевидїв. Вже від десять лїт перестерігаємо родини для власного добра, щоби звичайній каві надати той для здоровля так пожиточний додаток Катрайнера Кнайпівску каву солодову. На жаль треба ще численним матерям і господиням пригадувати, що Катрайнера Кнайпівска солодова кава єсть одинокою домішкою, котра не лиш смак кави поліпшає, але робить єї заразом нешкідливою здоровлю людскому, бо надає їй власности солоду, котрий дуже спасенно дїлає на орґанїзм чоловіка. Катрайнера Кнайпівска солодова кава має також і тоту свою непорівнану вагу, що можна єї чисту, то єсть без домішки звичайної кави уживати, в тих случаях, де лїкарі забороняють каву звичайну уживати, заступає єї зовсім Катрайнера Кнайпівска солодова кава. Ті добрі прикмети солодова кава посїдає лиш в оріґінальних пачках Катрайнера, але всїлякі підроблюваня, або кава солодова продавана на вагу, єсть звичайним паленим солодом, котрий нїколи тих добрих свойств мати не може.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Найвисші відзначеня від Дирекциї дібр Єго ц. і к. Вел. Цісаря Франц Йосифа І., від корол. угорских домен, від Вис. ц. к. Міністерства рільництва і ц. к. господарского Товариства у Відни і Академії винаходів в Парижи.

Ориґінальні машини рільничі

Ф. ВІХТЕРЛЬЕ в ПРОСЦІЙОВІ

а іменно: знані сїчкарнї „Ню Модель“, „Польонія“, „ТН“ і „ТНА“ о 3 і 4 ножах, сївники рядові „Монтанія“, молотільнї з кованими щитами, криті кірати і т. п. Млинки до очищуваня збіжа почавши від 78 К., трієри, праси до олїю, ваги, сикавки огневі, знаряди ковальскі, міхи, бормашини, як і машини до шитя,

з першорядних фабрик, поручають найдешевше

І. НАЙБЕРҐЕР і С-ка, Львів.

Склади у власнім домі при ул. ГОРОДЕЦКІЙ ч. 53, де також всїлякі замовленя просимо присилати.

Краєвий промисл!

Лиш власного виробу

НАВОЗИ ШТУЧНІ

Перше галицке Товариство акцийне для промислу хемічного давнїйше „Спілка командитова“

ЮЛІЯ ВАНҐА

у Львові ул. Костюшка ч. 5 (в партері)

Специяльні навози під бараболї, хміль і бураки.

Ґаранция складників і походженя.

„Fotografische Mittheilungen“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феників. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Veriagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Дуже величавий

образ комнатний

представляючий

„ПРИЧАСТЄ“

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“

одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотографії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениг. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhaudlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).